

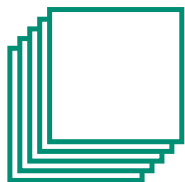
</>

AQUÍ

DINS! />

MANUAL D'ACOMPANYAMENT

PER DECOBRIR I CONÈIXER
CAMINS VIUS // 2020-21/>

< Índex />

1/ PRESENTACIÓ	[3]
2/ EXPLOREM AMB BIG BOUNCERS /CICLE INFANTIL (BLOC 1)	[5]
QUI ÉS BIG BOUNCERS?	
QUÈ FA?	
QUÈ PODEM FER NOSALTRES?	
3/ CONSTRUIM AMB MACARENA RECUERDA - CICLE INICIAL I MITJÀ (BLOC 2)	[8]
QUI ÉS MACARENA RECUERDA?	
QUÈ FA?	
QUÈ PODEM FER NOSALTRES?	
4/ DIEM AMB DAVID SELVAS, VIDAL&CASADO - CICLE SUPERIOR I SECUNDÀRIA (BLOC 3)	[11]
QUI ÉS DAVID SELVAS?	
QUÈ FA?	
QUÈ PODEM FER NOSALTRES?	
QUI SÓN GUILLE VIDAL&CASADO?	
QUÈ FAN?	
QUÈ PODEM FER NOSALTRES?	
5/ PRENEM POSICIONS AMB DAVID ESPINOSA - BATXILLERAT ARTÍSTIC (BLOC 4)	[16]
QUI ÉS DAVID ESPINOSA?	
QUÈ FA?	
QUÈ PODEM FER NOSALTRES?	
6/ QUÈ ÉS UN PERCEPTÒMETRE?	[19]
QUI L'UTILITZA?	
EN QUÈ ENS AJUDA?	
COM HO ACONSEGUEIXO?	
QUI ÉS SILVINA MARTÍNEZ?	

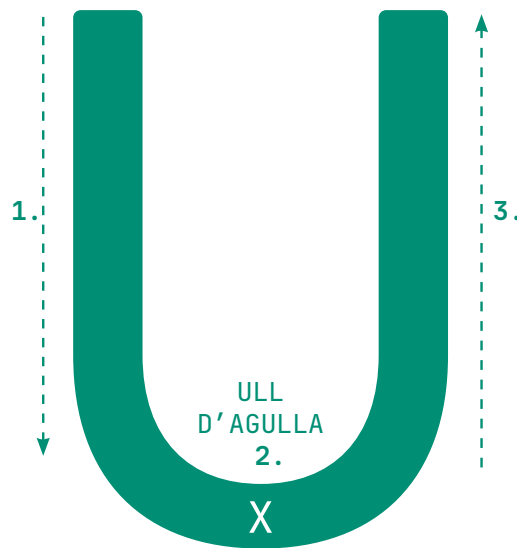

</1 >

PRESENTACIÓ />

>/ Visualitza una U:

SEGUEIX ELS SEUS 3
PRINCIPALS MOVIMENTS:

>/1. BAIXA PER LA U
(COSTAT ESQUERRE)

>/2. TRAVESSA L'ULL DE
L'AGULLA (PART INFERIOR)

>/3. PUJA PER LA U
(COSTAT DRET)

< / >

>/ Per arribar a un punt profund de transformació és necessari abans baixar, permetre que emergeixi el coneixement interior, i en aquest lloc de quietud on el coneixement puja a la superfície, fer-lo aflorar explorant el futur. Això és el que l'economista Brian Arthur anomena el procés de la U. Aturem-nos un instant en aquesta part inferior de la U, en aquest lloc d'escolta profunda, on emergeix el coneixement i puja a la superfície. Respirem profundament!

>/ Tot aquest procés pot succeir gràcies al nostre cos. Un cos físic amb capacitat de materialitzar, fer i accionar. Un cos que, entre moltes altres coses, produeix una consciència que és capaç de lliscar per aquests traços i produir idees, imatges, paraules... en definitiva, un cos que és capaç de produir sentit.

>/ Som cos, tenim un cos. I aquest cos teu, amb totes les seves meravelloses peculiaritats, amb cadascuna de les seves úniques i precioses formes, és el que ens agradaria col·locar en el centre de Camins Vius, per dues raons molt concretes.

[..]

[..]

>/ La primera raó és perquè, igual que tu, les altres persones també tenen un cos únic i meravellós i això produeix una espècie de carnalitat comuna. Els nostres cossos, siguem més o menys conscients d'això, formen una realitat compartida i aquesta realitat és la que ens dona la possibilitat de trobar-nos, de col·laborar, de desitjar col·lectivament i d'aprendre entre totes. La segona raó que ens fa posar l'atenció en els nostres cossos és que tant les Arts en Viu com l'educació troben en el cos la seva principal i essencial matèria primera. Sense cos no hi ha creació possible ni manera d'aprendre i conèixer. Per això, en aquest començament de curs tan especial i difícil que estem vivint, volem mantenir-nos fermes en allò que sí que tenim, en la realitat més concreta, en la certesa que som aquí i ara.

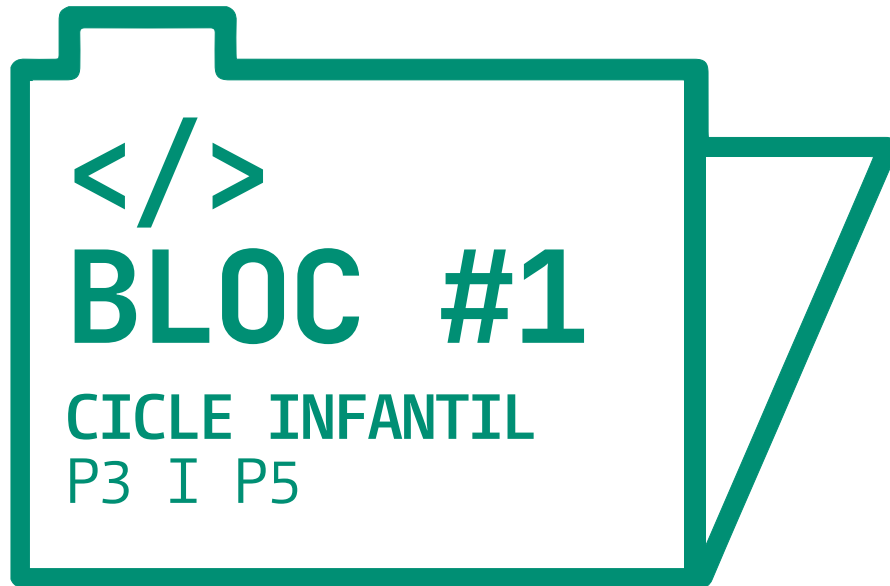
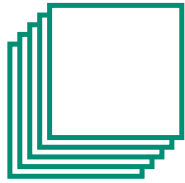
>/ Segur que ens trobarem amb infinites dificultats, segur que bregarem amb tota mena d'incerteses i ens trobarem en situacions insòlites que no sabem com afrontar. O ens apareixerà un punt de col·lapse, on detenir-nos i inclinar-nos

cap a l'espai del desconegut, on emergeixen opcions de futur. Aquesta possibilitat -inclinar-nos cap al nostre millor potencial de futur i connectar amb ell- és el que Otto Scharmer anomena presenciació. Sentir i operar des de la presència d'un camp futur emergent.

>/ Les propostes educatives que us presentem volen ser un espai de trobada i col·laboració entre mestres i artistes. Ara el que ens toca és desenvolupar condicions que ens permetin compartir temps i espai i que ens ajudin a fer coses juntes. I per a això els nostres cossos són els aliats perfectes.

>/ Camins Vius vol ser una invitació expandida, un lloc de trobada on juntes puguem posar en joc interessos i labors per construir pràctiques pedagògiques i artístiques que siguin cada vegada més còmplices. Compartim la percepció que les arts ajuden a construir un nivell de participació, col·laboració i co-creació entre, amb i des de marcs d'aprenentatge del tot necessari per a poder desenvolupar socialment contextos de proximitat que ens acompanyen en aquest créixer juntes en la comunitat escolar, en l'entorn familiar, i a la ciutat-món.

</2 >

EXPLOREM AMB

BIG BOUNCERS />

>/ Aquest bloc va d'EXPLORAR. En aquesta ocasió la imaginació és la nostra millor aliada. Els sentits ens donaran informació concreta sobre els llocs desconeguts en els quals ens estem endinsant. Els nostres ossos i músculs ens ajudaran a recórrer camins, cossos i accidents que donen forma a aquest lloc en el qual mai havíem estat abans. Entre el que aconseguim percebre i el que arribem a moure, anirem imaginant i descobrint les particularitats que defineixen el lloc, tema o qüestió al qual volem acostar-nos. La nostra experiència ens ajudarà a posar noms a les coses que abans desconeixíem, a reconèixer els paisatges pels quals estem passant i a relacionar-nos amb els cossos que ens acompanyen. Finalment, després d'haver explorat juntes un lloc fins llavors desconegut, serem capaces de relatar i posar paraules a la nostra vivència. Durant tot el camí, la imaginació haurà jugat un paper fonamental perquè haurà estat l'encarregada de generar imatges i idees noves a partir de la nostra experiència concreta, a partir del que els nostres cossos han viscut. Tot això serà el que haurem après al llarg del nostre procés d'exploració. Així, explorar, posant en joc una cerca intrèpida lligada al cos, és una manera de produir coneixement i abordar temes, qüestions i realitats que al principi ens resultaven estranyes o simplement desconegudes.

< BIG BOUNCER ; JUNGLA />

< CURS /> ;
P3 I P5;

</ MATERIALS ;

- > 3 TROBADES PER ZOOM AMB LES ARTISTES ;
- > PEL·LÍCULA JUNGLA ;
- > 2 CÀPSULES DE VIDEO PER TREBALLAR A L'AULA ;
- > LABORATORI PER A FAMÍLIES A L'ARTESÀ ;

</ QUI ÉS BIG BOUNCER?

>/ Al principi, tothom té el seu propi cos, únic i irrepetible, que ens permet viure una vida particular, però si ens ajuntem diverses persones, encara que sigui de manera ocasional o temporal, podem formar un cos col·lectiu, és a dir, podem donar lloc a un individu format per diversos cossos. En el cas de Big Bouncers, Anna Rubirola, Cecilia Colacrai i Mireia de Querol formen una persona amb sis cames, sis braços, tres caps i seixanta dits. Aquest organisme col·lectiu porta ballant des de fa vuit anys i això els ha permès endinsar-se en molts i molt diversos llocs desconeguts. Perquè la dansa, en moltes ocasions, pot ser una manera d'entendre el que ens envolta, de relacionar-nos entre nosaltres, de formular preguntes i de buscar respostes. Ballant és com Big Bouncers construeix mons que ens conviden a explorar amb la nostra mirada i presència.

AQUÍ DINS!

</ QUÈ FA?

>/ Big Bouncers ballen. I ballant ens porten de viatge a través d'un lloc que han anomenat "Jungla". Els seus cossos a vegades són personatges, a vegades són criatures, a vegades es converteixen en paisatge i a vegades són simplement formes que ens porten i guien d'un lloc a un altre... fins que arriba la nit i el viatge acaba. La dansa és el que els permet transformar-se sense parar i arribar a ser moltes coses diferents al llarg del camí a través de la jungla. Perquè ballar no és només moure el cos amb més o menys destresa, ballar és, sobretot, una manera d'explorar amb el cos el que el temps present ofereix i les possibilitats de conèixer que ens dona el fet concret de ser aquí i ara.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

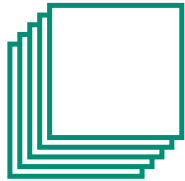
>/ Podem sortir de viatge. No és necessari desplaçar-se moltíssim. N'hi ha prou amb acostar-nos a un tema, imatge o qüestió com si fos una invitació a viatjar... o si ens sentim prou intrèpides, com si fos una invitació a ballar. Del que es tracta és de llançar-nos confiats a explorar el desconegut amb els nostres cossos. Per a això, necessitem desenvolupar tots els nostres sentits i afilar les nostres capacitats de percepció. Que el viatge sigui divertit i fructífer depèn de la sensibilitat que siguem capaces de posar en joc, del que puguem percebre i entendre amb els nostres cossos.

[ ] Quins sentits s'activen i es desenvolupen quan, per exemple, aprenem a comptar? I quan comencem a reconèixer les lletres?

[ ] Com reacciona el teu cos quan es troba davant una situació desconeguda? I quan es planteja una pregunta?

[ ] Com és un cos obert per: riure, per plorar, que pregunta,.... ?

[ ] Quan va ser l'última vegada que vas ballar com un os, com una puça, com un...?

</3 >

CONSTRUIM AMB

MACARENA RECUERDA />

>/ Aquest bloc va de CONSTRUIR. Tenim poders i podem usar-los quan vulguem. No es tracta ni molt menys que ens creguem ni herois, ni superherois. N'hi ha prou amb fixar-nos amb afecte i atenció en els nostres propis cossos per a adonar-nos de tot el que podem arribar a fer i transformar. A vegades, abans de poder fer una cosa nova, cal preparar l'espai disponible perquè el que no serveix o no necessitem, no limiti el nostre desig o curiositat. Abans de construir convé buidar o, almenys, reconèixer els buits disponibles. Però una vegada que tinguem el cos i l'espai preparats, podrem dedicar-nos a construir on no hi havia, a crear el que imaginàvem o a aixecar el que ara necessitem.

>/ La imaginació, la força i el desig les portem posades en el cos. Els materials, eines i els altres cossos amics els trobarem en el camí. Amb tot això, només queda usar els nostres poders per a fer aparèixer llocs, coses, personatges i relats. És tracta de construir realitats possibles a partir de l'experiència de ser-hi.

< MACARENA RECUERDA ; COLLAGE I ACCIÓ />

< CURS /> ;
2n / 4r DE PRIMÀRIA ;

</ MATERIALS ;

- > 2 TROBADES PER ZOOM AMB L'ARTISTA ;
- > MATERIAL VIDEO INTRODUCTORI ;
- > 2 CÀPSULES DE VIDEO PER TREBALLAR A L'AULA O AL TEATRE ;
- > LABORATORI PER FAMÍLIES A L'ARTESÀ ;

</ QUI ÉS MACARENA RECUERDA?

>/ Podem intuir qui és una persona observant les coses que ha fet al llarg de la seva vida. Macarena Recuerda ha creat una sèrie d'obres que poden repassar-se com una llista de dalt a baix. Això ja ens dona una bona pista de qui és ella: "artista visual i ballarina". En el seu camí s'ha trobat amb altres artistes amb els qui ha col·laborat i al costat d'ells ha portat endavant les seves recerques personals. D'aquesta manera, a través de projectes i amigues, podem imaginar que Macarena Recuerda ha anat recorrent un peculiar camí en el qual objectes, espais i paraules li han servit per construir i fer aparèixer diferents cossos, llocs i relats.

AQUÍ DINS!

</ QUÈ FA?

>/ Macarena Recuerda ens proposa jugar juntes. Es tracta, literalment, de crear, és a dir, de produir coses, cossos, llocs, etc. que abans no existien. O que no existien almenys com a realitats físiques: potser estaven en la nostra memòria, potser rondaven la nostra imaginació, però abans que ens poséssim a la feina no hi havia res del que farem aparèixer. Per construir necessitarem, en primer lloc, els nostres cossos i els dels qui ens acompanyen en el joc. Portant, posant, ajustant, ajuntant, separant, etc. anirem descobrint llocs, criatures i cossos. Finalment, les paraules, revelaran el seu poder gairebé màgic de transformar-ho tot i de fer aparèixer realitats possibles i segurament també inesperades.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

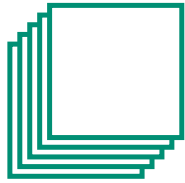
>/ Podem jugar. Sovint la pràctica artística s'assembla molt al joc lliure. Per descomptat, sempre cal donar espai a la diversió i l'acció despreocupada. Però sobretot, en el joc com en l'art, hi ha un propòsit fonamental d'arribar a entendre una realitat especulant i explorant possibilitats reals o imaginàries. Així, el joc, és una eina sempre útil a través de la qual podem ampliar les nostres habilitats per a imaginar el possible i entendre el present, passant-nos-ho molt bé.

[ ] En quines situacions em puc dedicar completa i lliurement a fer una tasca?

[ ] Quins espais d'acció lliure necessito en la meva pràctica pedagògica?

[ ] Com em relaciono amb el poder que té el llenguatge per a transformar o crear realitats?

[ ] Quines dinàmiques socials canvien quan juguem a l'escola?

</4 >

DIEM AMB

DAVID SELVAS I

VIDAL&CASADO />

>/ Aquest bloc va de DIR. Fer-se càrrec de la veu pròpia i utilitzar-la quan és necessari no és una tasca fàcil. Pot ser que dins nostre sonin moltes paraules. El complicat és aprendre a transformar l'acció de pensar en dir i aconseguir compartir amb els altres tot allò que ens ressona interiorment. Per sort, hi ha moltes formes possibles d'utilitzar el llenguatge. Podem posar els nostres esforços en el sentit del que volem comunicar i adoptar una manera de dir continguda i concentrada. Però cal no oblidar que, a l'hora de parlar, estem produint sons i això, subtil però inevitablement, ens acosta a la música. Així, quan les paraules ens serveixen per a explorar ritmes, melodies i harmonies, el dir es converteix en cançó. També tenim la possibilitat de dir sense pronunciar cap paraula: n'hi ha prou amb deixar simplement que el cos parli. En aquest cas, el dir es converteix en dansa. Explorar totes les possibilitats del dir és una manera preciosa de desenvolupar habilitats per a comunicar. Però sobretot és una oportunitat per a conèixer i respectar la veu pròpia i per donar inici a un cert camí d'emancipació.

< DAVID SELVAS ; MALETA A L'AULA "COM ACOMPANYAR UN PROCÉS DE CREACIÓ DES DE LA PRÀCTICA"/>

< CURS /> ;
5è DE PRIMÀRIA i 1r ESO ;

</ MATERIALS ;

- > MALETA MÀGICA "COM ACOMPANYAR UN PROCÉS DE CREACIÓ DESDE LA PRÀCTICA?" ;
- > ASSAIG OBERT I CONVERSA AMB LA COMPANYIA - EQUIP DOCENT ;
- > FUNCIONS FAMILIARS MÀGIC D'OZ ;

</ QUI ÉS DAVID SELVAS?

>/ És molt possible que coneguis la seva cara i fins i tot la seva veu. Però potser el reconeixes per un altre nom. I és que David Selvas és actor i això vol dir que ha encarnat molts i diferents personatges en pel·lícules, sèries i obres de teatre i per això ha portat, encara que només fos de manera temporal, diferents noms. Però David Selvas també és director d'escena i, més enllà de la seva presència en pantalles i escenaris, s'ha dedicat al llarg de la seva vida a la difícil labor de convertir textos impresos en paper en realitats vives que, durant el temps que dura una funció, es mostren i succeeixen davant els espectadors. Així, en aquesta ocasió, David Selvas farà el treball de construir un relat en forma de peripècia escènica que ens permetrà viatjar a través de paraules, accions i músiques.

AQUÍ DINS!

</ QUÈ FA?

>/ David Selvas ens acosta al text infantil clàssic "El mag d'Oz" ("The Wonderful Wizard of Oz") escrit per Lyman Frank Baum i publicat el 1900. Ens fa passejar per la literatura universal i la transforma en dramàtica per entendre quins són els passos necessaris de qualsevol procés de creació. Però, inevitablement també ens fa recordar la famosa versió cinematogràfica que Victor Fleming va dirigir el 1939 i Judy Garland va protagonitzar. A partir d'aquests dos referents ineludibles, David Selvas ens proposa tornar sobre l'aventura de la nena Dorothy i d'acompanyar-la en el seu accidentat camí cap a Oz. El que passa és que aquesta vegada, pot ser que els llocs, els personatges i les seves maneres de parlar i cantar ens resultin molt més familiars i pròxims.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Podem dibuixar els personatges. Crear el món d'Oz. Podem cantar un text. Possiblement ens costa i potser no donem amb l'entonació o la melodia més belles. Però l'intent val la pena: en intentar dir alguna cosa fent música o dibuixant, el text revelarà dimensions i capes de sentit que, sens dubte, enriquiran la nostra percepció de la naturalesa rítmica i melòdica de les paraules i del sentit que aquestes poden arribar a produir.

[ ] Quan cantes?

[ ] En quines situacions creus que la música podria tenir una missió en la teva pràctica pedagògica?

[ ] Quines pel·lícules musicals t'inspiren en la teva vida quotidiana? Et serveixen de referència per abordar algun tema o qüestió concrets?

[ ] Quins són els teus personatges favorits?

[ ] Quins són els teus paisatges idíl·lics?

[ ] Quines aventures compartides tenen lloc a la teva escola i serveixen com a procés d'aprenentatge?

<

VIDAL & CASADO ; TRANSMISSIONS'' />

< CURS /> ;
2n i 3r ESO ;

</ MATERIALS ;

- > TROBADA AMB L'ARTISTA EQUIP DOCENT (ZOOM - 90 MIN),
CONFERÈNCIA ESPECTACLE (ZOOM - 60 MIN) ;
- > CONTACTE DIRECTE AMB L'ARTISTA A L'AULA (ZOOM - 20 MIN) ;
- > LABORATORI PER JOVES A L'ARTESÀ (90 MIN) FORA DE L'HORARI
ESCOLAR ;

</ QUI SÓN VIDAL&CASADO ?

>/ Abans d'arribar al teatre, la dansa passa al carrer, en els llocs de diversió, en les reunions familiars, etc. Per això podem pensar que l'origen íntim de la dansa està en realitat en els cossos que ballen en l'espai públic. Guille Vidal coneix bé el món del teatre i de la dansa teatral. Però també ha mantingut una estreta relació amb el ball que succeïa al carrer, amb aquestes formes que anomenem "dances urbanes". Això li ha permès desenvolupar una mirada molt particular en la qual dansa teatral i la cultura urbana lligada a l'espai públic, dialoguen fluidament. Per això, Guille Vidal és capaç d'oferir una visió que expandeix els límits de l'estrictament teatral i ens mostra altres espais i maneres més lligades potser a la vida quotidiana.

AQUÍ DINS!

</ QUÈ FAN?

>/ Vidal&Casado ens conta el que sap sobre el que es balla al carrer, de com la cultura urbana contemporània ha donat lloc a formes de ball que avui formen part del nostre dia a dia i de com la dansa és també part del que som com a societat. Per a això, recorre a les paraules i parla sobre història, art, moviments urbans i cultura. Però sobretot tira mà del seu propi cos i, al costat del seu col·lega Javier Casado, parla de ball, ballant. Perquè la dansa és una cosa que li passa al cos i sovint, n'hi ha prou amb deixar que el cos s'expressi perquè entenguem alguna cosa.

</ QUÈ PODEM FER NOSOTRES?

>/ Podem escoltar. Una conferència és sempre una oportunitat per practicar l'escolta. Però en aquesta ocasió a més d'escoltar amb les oïdes, pots intentar escoltar amb la resta del cos i observar com, tot això que t'estan explicant, apel·la al teu cos en concret. També podem observar com a partir de diferents maneres de transmissió arribem a la comprensió. Com el relat en primera persona ens ajuda a crear una narrativa que ens ajuda a assolir coneixements ben diversos.

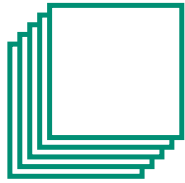
>/ És molt possible que detectis uns certs impulsos, unes certes ganes de llançar el teu cos al ball, una certa pulsio de moure i moure't. Aquesta guspira és un tresor i val la pena que el guardis perquè possiblement aviat tindràs l'oportunitat de deixar que aquest impuls per ballar s'apoderi, encara que sigui temporalment, del teu cos.

[ ] Quan va ser l'última vegada que vas ballar al costat d'uns altres?

[ ] Què li passa al teu cos quan balles?

[ ] Com es modifica la teva atenció quan estàs ballant?

[ ] Quins sabers es transmeten millor quan el cos està en moviment?

</5 > PRENEM POSICIONS AMB **DAVID ESPINOSA** />

>/ Aquest bloc va de **PRENDRE POSICIONS**. Tot depèn de com es miri. Amb només fer un petit pas o girar subtilment l'eix del nostre cos, la realitat canvia de manera radical. Per això és essencial desenvolupar capacitats que ens permetin ser conscients del lloc que ocupem i la posició des de la qual traïem el cap al món. Sovint aquesta posició no sols és corporal sinó que a més té un significat simbòlic i determina la manera amb la qual ens relacionem amb els altres. Per això, en aquests temps més que mai, és fonamental fer-se càrrec del lloc que una desitja ocupar i responsabilitzar-se del punt de vista propi. Més enllà de les posicions que ens hagin estat assignades social i culturalment, podem decidir lliurement quins camins volem seguir, des d'on desitgem mirar el món i quina posició volem mantenir en relació amb el que ens envolta. El punt de vista ens defineix i la posició ens dona un lloc. Per això, de formes molt diferents (a través d'una aventura, d'una manera de ballar i d'una peculiar història del teatre) la proposta que compon aquest bloc ens convida a prendre posicions i a entendre com podem modificar la realitat simplement canviant el nostre punt de vista.

< DAVID ESPINOSA ; CONFERÈNCIA ESPECTACULAR />

< CURS /> ;
BATXILLERAT ARTÍSTIC ;

</ MATERIALS ;

- > TROBADA AMB L'ARTISTA - EQUIP DOCENT (ZOOM - 90 MIN)
- > 3 CÀPSULES DE 20 MIN. DE LA PEÇA "CONFERÈNCIA ESPECTACULAR" EN VIDEO
- > LABORATORI DE CREACIÓ AMB L'ARTISTA
(5 SESSIONS DE 50 MIN) (5 GRUPS DE 5 ALUMNES) ;

</ QUI ÉS DAVID ESPINOSA?

>/ La formació d'un artista no sempre segueix una línia recta i clara. Sovint, les biografies dels artistes tracen camins sinuosos que a vegades es bifurquen, es desvien i fins i tot arriben a perdre's. Aquests camins, a vegades sorprenents i inesperats, són necessaris per poder arribar a desenvolupar una pràctica artística concreta perquè el trajecte, per molt inexplicable que ens pugui semblar, és el que ens permet donar amb allò que, en definitiva, una desitja contar, fer i oferir. El camí de David Espinosa ha travessat molts llocs diferents. Va aprendre l'ofici d'actor a l'ESAD de València. Però després, la col·laboració amb altres artistes i la participació en projectes artístics força dispars, li van fer aprendre i experimentar maneres de fer teatre, no convencionals. Aquest camí va desembocar en una pràctica molt particular que juga sense parar amb la distància, l'escala i la grandària i que ha aconseguit oferir-nos un punt de vista certament peculiar sobre el món i sobre el propi teatre.

AQUÍ DINS!

</ QUÈ FA?

>/ Quan anem al teatre a veure una obra convencional, estem acostumats a asseure'ns a la butaca i des d'allà mirar al capdavant per veure el que altres cossos de la mateixa grandària que el nostre puguen a escena. Però què passaria si, de sobte, els nostres cossos creixessin i es fessin molt més grans que el dels actors i que el propi teatre fins i tot? Què passaria si, a més, deixéssim de veure l'escenari frontal i comencéssim a mirar des de dalt? Perquè això és el que fa David Espinosa: ens convida a abandonar el punt de vista frontal del teatre tradicional i ens ofereix un punt de vista diferent des del qual, sorprendentment, podem veure molt més.

En comptes d'un teatre amb dimensions reals, David Espinosa utilitza una taula, una superfície horitzontal sobre la qual succeeixen coses. I en comptes d'actors, ballarins o performers de la nostra mateixa mida i de carn i os, utilitza objectes, joguines, coses de la vida quotidiana que una vegada entren en acció es converteixen en cossos vius que ens fan veure i imaginar situacions, llocs, persones i temps diferents. Així, aquest punt de vista desplaçat i peculiar, ens permet tenir una experiència concreta de l'acció de mirar amb distància i de jugar amb una escala irreal però que ens permet veure el món amb una amplitud i abast bastant inusuals.

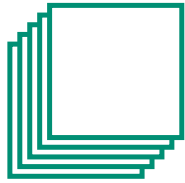
</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Quanta més distància tenim en observar una realitat, la nostra mirada abasta més espai i més temps. Per exemple, en mirar una estrella en el cel estem veient tot l'espai que va des del nostre cos al seu i estem contemplant també

tot el temps que implica aquesta distància. Evidentment, en separar-nos perdem el detall que percebem quan estem molt a prop. Per contra, la distància ens ofereix una amplitud des de la qual és possible posar en relació fenòmens i realitats que des de prop ni tan sols sabíem que existien. Per això, un dispositiu com el que ens ofereix David Espinosa pot inspirar-nos per explorar maneres de mirar lluny i, a partir d'aquí, imaginar i construir possibles narracions que expliquin o exposin diferents realitats que han estat observades. La disciplina de la història pot ajudar-nos com a exemple de com, en col·locar-nos en un punt de vista distant, podem construir relats que connecten fets allunyats en el temps i en l'espai.

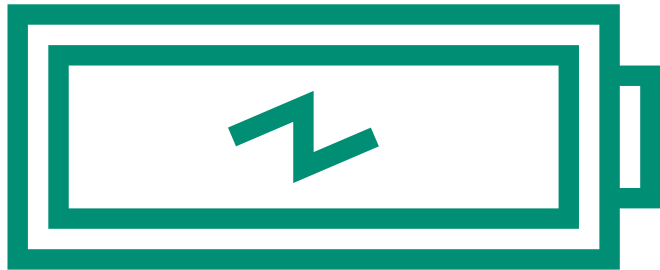
En aquest sentit un manual d'història, per exemple, no deixa de ser un dispositiu que, a través d'un relat, ens permet apuntar-nos a llocs i moments que estan lluny de nosaltres. Fer-nos conscients de la posició des de la qual mirem i de com això modifica i condiciona el que podem arribar a entendre i aprendre, és una tasca que pot ressonar amb la proposta de David Espinosa.

- [ ] Des de quin punt de vista observem un fenomen, qüestió o tema?
- [ ] Com seria la història si l'haguéssim d'explicar en primera persona?
- [ ] Què podem aprendre del gènere autobiogràfic a l'hora de narrar els fets del passat?
- [ ] Quan llegim el llibre d'història, qui està explicant aquest relat? De qui és aquesta veu que relata el que va succeir quan nosaltres no hi érem?
- [ ] Des de quants punts de vista diferents podem observar i reflexionar sobre un fenomen o fet?

</6 >

QUÈ ÉS UN PERCEPTÒMETRE />

< / >

>/ És difícil comprendre com els nostres pensaments o comportaments es construeixen. Possiblement el secret està guardat dins d'un concepte. El nostre cervell és un especialista a treballar així. La forma com va evolucionant en el nostre interior té molt a veure amb tot el que fem. Està sempre preparat per a aprendre, sigui una dansa, una llengua, una nova professió... El nostre cervell és un acròbata, a mesura que anem augmentant el grau de dificultat, desafiaments i destreses que li proposem amb els anys, es converteix en un GPS de coordenades sensorials, probablement el més perfecte del món.

>/ La nostra racionalitat i els cinc sentits ens acosten una ínfima part del món, la resta és un univers invisible que no aconseguim captar del tot. Les emocions són informacions precioses que amplien la nostra capacitat d'aprehendre-ho, retallant les distàncies entre nosaltres i els nostres diferents contextos. Sentir és percebre millor. I aprendre a conèixer com percebem el món és la finalitat del Perceptòmetre, una eina per a aconseguir una major percepció real d'un mateix. Un element clau per a l'aprenentatge i l'evolució personal.

>/ QUI HO UTILITZA?

>/ Els participants de Camins Vius. És a dir els vostres alumnes.

>/ Revelar els moments en què un aprenentatge es converteix en significatiu, és màgic. Tenir la possibilitat de fer visible aquesta festa produïda per les neurones que interconnecten i inauguren un estat de llarga amistat, és apassionant: la memòria.

>/ Sabem que la memòria implica diversos passos en el camí. Codificar, processar, emmagatzemar i recuperar. El Perceptòmetre posa el seu accent i atenció en l'instant de processar. Aquest moment on la informació és com un codi viatger acompanyat per l'hipocamp, especialista en creuar dades a partir de criteris multisensorials: si és nou? Si és emocionant? Si és inesperat? Si... En aquest moment es decideix si la memòria serà de curt o llarg termini. El Perceptòmetre és la bitàcola multisensorial d'ús individual que ens ajudarà a recordar.

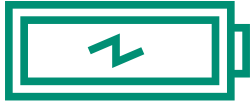

>/ EN QUÈ ENS AJUDA?

>/ El cervell és plàstic com l'argila. Totes les experiències de vida ajuden a modelar-lo: cada amic, cada música, cada llibre, cada experiència artística... Quan sentim curiositat tot es torna més fàcil. Aprenem més quants més desafiaments nous i diferents ens proposem. I com més aprenem, millor aconseguim resoldre els problemes que se'ns plantegen.

>/ Les pràctiques artístiques utilitzen metodologies diferents de recerca. Les artistes desenvolupen una expertesa fonamental per a la seva pràctica diària que es basa en sostenir la incertesa, el no saber, i romandre posicionades i obertes a l'experimentació i la pregunta.

>/ El Perceptòmetre és un dispositiu artístic que ens ajuda a registrar i acompanyar des d'un costat conscient aquest viatge. Un element essencial per a un aprenentatge disruptiu que complementi l'aprenentatge científic -matemàtic.

>/ COM HO ACONSEGUEIXO?

>/ El Perceptòmetre és un element físic que es descarregarà de la pàgina web del Teatre L'Artesà www.teatrelartesa.cat. Cada participant en pot tenir un. És d'ús individual. Ho podràs utilitzar durant tot el curs escolar i recull les experiències artístiques de Camins Vius adequades a cada franja d'edat, ampliant l'univers de percepció experimentat a través de les diferents accions.

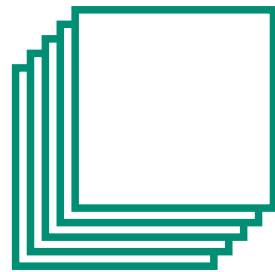
>/ Estarà accessible a partir de la primera quinzena de novembre a través d'un vídeo tutorial explicatiu que es podrà descarregar.

>/ QUI ÉS SILVINA MARTÍNEZ?

>/ Des dels seus inicis treballa sota una mateixa premissa "fer sobre el ja existent". Amb una mirada influenciada per la seva formació en arquitectura, aplica els seus coneixements de pes, força i resistència en l'exploració de nous materials per a la creació de dispositius artístics de gran format de manera col·laborativa.

>/ En el seu camí s'ha anat trobant altres pensadores i artistes amb les quals ha col·laborat. Aquestes trobades han enriquit les seves recerques personals. Les seves intervencions estan marcades per la Fluxonomia, un corrent de pensament on l'economia està regida per diferents dimensions (cultural, social, ambiental...), no únicament la financera. En aquests moments centra les seves recerques en la construcció de dispositius culturals que afavoreixin una major percepció individual de com breguem amb els canvis, estimulants el nostre pensament creatiu. En línia amb el corrent Edupunk, proposa el canvi substancial dels elements i materials que configuren el procés educatiu mitjançant metodologies disruptives, poc habituals a les aules.

<
CAMINS VIUS // 2020-21
/>